

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 60 din 07.02.2018

Dosar nr: 487/2017

Petent/ă:

Reclamat/ă: Ministerul Afacerilor Interne, Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”

Obiect: Diferențe la avansarea în grad a celor cu studii frecvență redusă

I. Numele, domiciliul și sediul părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului.....

2. Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamațiilor

Ministerul Afacerilor Interne - Directia Generală Juridică

Piața Revoluției 1A, București 030167

Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”

Aleea Privighetorilor, Nr. 1-3, Sector 1, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta reclamă discriminarea la care sunt supuși studenții din cadrul Academiei de Poliție, față de persoanele ce au devenit ofițeri prin procedura TCO (trecere în corpul ofițerilor). Admiterea în cadrul Academiei presupune patru probe eliminatorii cu un grad de dificultate sport, iar concursurile de trecere în corpul ofițerilor au un grad minim de dificultate (procedură simplificată).

4. De asemenea, este reclamată nerecunoașterea vechimii dobândite ca agent de poliție și neacordarea gradului corespunzător acestuia pentru absolvenții formei de învățământ frecvență redusă de la Academia de Poliție.

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4. Prin adresele înregistrate sub nr. 4744/04.10.2017 și nr. 5125/04.10.2017 au fost citate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 24.10.2017. La termen, petenta a fost prezentă, părțile reclamate nefiind prezente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 4744/18.09.2017 petenta, agent principal de poliție în cadrul I.P.J. Prahova și studentă anul III în cadrul Academiei de Poliție A.I. Cuza București, forma de învățământ frecvență redusă, consideră că studenții Academiei sunt discriminați deoarece admiterea în cadrul Academiei presupune patru probe eliminatorii cu un grad de dificultate sporit, iar concursurile de trecere în corpul ofițerilor au un grad minim de dificultate (procedură simplificată).

6. Susține că studenților de la frecvență redusă, absolvenți ai Academiei de Poliție, nu li se acordă gradul corespunzător vechimii.

7. Reclamă faptul că pentru admiterea în cadrul Academiei nu se ține cont de faptul că sunt cadre active și că periodic susțin probele sportive și sunt expertizați medical.

8. În cadrul ședinței de audieri din data de 24.10.2017, petenta a fost întrebată dacă a avut posibilitatea de a trece în corpul ofițerilor. Petenta a menționat că a avut aceasta posibilitate însă, din motive de ordin moral nu a ales să devină ofițer în acest mod.

Susținerile părții reclamate

9. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 5609/25.10.2017, Direcția Juridică a M.A.I. arată că pentru stabilirea situației de fapt raportată la aspectele semnalate este necesară efectuarea unor evaluări suplimentare. Menționează că vor transmite, cu celeritate, un punct de vedere cu privire la obiectul petiției. Ulterior, prin adresa cu numărul 6574/12.12.2017 Direcția Generală Juridică a M.A.I. ridică excepția de necompetență a C.N.C.D fiind vorba de acte normative, constituționalitatea legilor revenind Curții Constituționale a României, conform art.16 din legea fundamentală. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr.997/2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.20 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și jurisprudența C.N.C.D. cu privire la petiții prin care au fost sesizate potențiale situații discriminatorii rezultate din dispoziții legale instituite la nivel de lege.

10. În ceea ce privește situația ofițerilor de poliție care primesc gradul de ofițer la absolvirea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, potrivit art.9 alin.(1) din Legea nr.360/2002 (Statutul polițistului), polițiștii provin, de regulă, din rândul absolvenților instituțiilor de învățământ ale M.A.I. Cu privire la gradul profesional acordat personalului la absolvirea Academiei de Poliție, art.21 alin.(3) stabilește că acesta este subinspector de poliție. La concursul pentru ocuparea posturilor vacante, de trecere a agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție, art.9 alin.(2) al Legii nr.360/2002, ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți cu diplomă de licență sau echivalentă a instituțiilor de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției. Condițiile care trebuie îndeplinite de către agentul de poliție și modalitatea de desfășurare a concursului sunt descrise în articolul 27 al aceleiași legi. Despre ocuparea postului vacant de ofițer, art.21 alin(4) din aceeași lege 360/2002 arată faptul că gradele profesionale se acordă funcție de pregătirea și vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor a agenților de poliție, agentul de poliție care a făcut plângerea neaflându-se într-o situație similară cu cel declarat admis.

11. Petiția solicită modificarea Legii nr.360/2002 și instituirea unei excepții cu privire la forma de învățământ fără frecvență, ceea ce excede atribuțiile și sfera de competență a C.N.C.D.

12. Art.20 din HG nr.294/2007 stabilește faptul că, pentru motivarea profesională a agenților de poliție, se instituie modalitatea admiterii la Academia de Poliție la ciclul studiilor universitare de licență, candidații admiși fiind înmatriculați în anul I, cursuri cu frecvență redusă. De asemenea, la alin(4) se prevede că la absolvire, studenții la forma fără frecvență care promovează examenul de licență primesc primul grad de ofițer odată cu studenții la zi. Procedurile de concurs sunt prevăzute în metodologia aprobată de Senatul Academiei, (art.1 alin.(2) din anexa 3 la Ordinul ministrului afacerilor interne nr.140/2016 prevăzând acest fapt).

13. În concluzie, concursul organizat pentru ocuparea postului/posturilor de ofițer de către agenții de poliție, așadar intrarea în corpul ofițerilor de poliție, se adresează absolvenților de studii superioare. Concursul de admitere la studii universitare cu frecvență redusă din cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” se adresează agenților de poliție fără a fi necesar ca aceștia să fie absolvenți de studii superioare, urmând ca la absolvire să obțină diplomă de licență în domeniul ordine și siguranță publică. Atât agenții de poliție care trec în corpul ofițerilor cât și cei deveniți ofițeri la absolvirea Academiei de Poliție dobândesc gradul de subinspector.

14. Se face astfel referire la jurisprudența CEDO¹ și se arată că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000 – nu există tratament diferențiat, nici criteriu de discriminare, tratamentul este justificat obiectiv de un scop legitim, prin metode adecvate și necesare și nu are ca scop restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege.

15. În consecință, nu sunt întrunite condițiile pentru ca dispozițiile Legii nr.360/2002 și modul de aplicare al acestora să se încadreze în prevederile OG nr.137/2000, astfel încât conduita M.A.I. sau a unei alte structuri din subordine să fie considerată discriminatorie.

V. Motivele de fapt și de drept

16. **În fapt**, Colegiul reține faptul că petenta se consideră discriminată întrucât studenții la forma de învățământ frecvență redusă de la Academia de Poliție primesc același grad ca și studenții la zi, care nu au experiență pe teren și, implicit, vechime. În acest sens au fost depuse memoriile către conducerea M.A.I., atât individuale cât și colective, pentru modificarea art. 21 alin.3 din Legea 360/2002 privind Statutul Polițistului.

17. **În drept**, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”; Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu, respectiv excepția necompetenței cu privire la capătul de cerere referitor la modificarea art. 21 alin.3 din Legea 360/2002 privind Statutul Polițistului.

18. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția privind interpretarea și aplicarea legii**, excepție invocată din oficiu. „...Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....”.

19. Din cuprinsul petiției și a probatoriului existent la dosarul cauzei precum și din interpretarea dispozițiilor legale rezultă că petenta contestă modul în care părțile reclamate au procedat la interpretarea prevederilor legale.

¹ Stubbings 1996, Rasmussen 1984, Van der Mussele 1983, Frenđin 1991

20. Colegiul Director al C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și modul de reglementare de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

21. În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ (C.N.C.D.) de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale (Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000), cu privire la eventualele dispoziții discriminatorii cuprinse în Legea nr. 263/2010 privind regimul unitar de pensii publice, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin jurisprudența sa faptul că **Dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României. I.C.C.J. (Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 828 din 16 februarie 2008).**

22. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

23. Colegiul director urmează a admite excepția invocată de către partea reclamată, reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

24. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată de către partea reclamată, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. Emiterea unui punct de vedere;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Data redactării: 19.02.2018

Red.: S.V.T./U.S.D.

Punct de vedere

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1
București, Tel / fax 021-312.65.78/79/85
www.cncd.org.ro

O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”). Comparabilitatea se analizează în raport cu dreptul invocat ca fiind restrâns sau înlăturat.

Colegiul director apreciază că aceasta a constituit dezideratul legiuitorului, fiind avut în vedere concursul pentru ocuparea unui post de execuție vacant de ofițer. Astfel, condiția eliminatorie de evaluare a performanțelor fizice pentru agentul de poliție care a absolvit studii superioare (conform art. 27 din Legea 360/2002) nu este valabilă și pentru cel declarat admis (conform art. 21 alin.(4) din aceeași lege, căruia i se acordă gradele funcție de pregătire și vechimea în specialitate), aceștia neaflându-se în situații comparabile.

ASZTALOS Csaba Ferenc
Președinte

SANDU Veronica Tatiana
Membru Colegiu director